

**GAZETECİLİK VE MEDYA ÇALIŞMALARI
BİLİM ALANINDAKİ AKADEMİSYEN
PROFİLLERİ: BETİMLEYİCİ BİR ARAŞTIRMA**

ACADEMIC PROFILES IN THE FIELD
OF JOURNALISM AND MEDIA
STUDIES: A DESCRIPTIVE STUDY

Harun DAĞ

40

GAZETECİLİK VE MEDYA ÇALIŞMALARI BİLİM ALANINDAKİ AKADEMİSYEN PROFİLLERİ: BETİMLEYİCİ BİR ARAŞTIRMA

ACADEMIC PROFILES IN THE FIELD OF JOURNALISM AND MEDIA STUDIES: A DESCRIPTIVE STUDY

Harun DAĞ¹

Anahtar Kelimeler:

Gazetecilik,
Medya çalışmaları,
Akademisyen,
Üniversite.

Keywords:

Journalism,
Media studies,
Academics,
University.

ÖZ

Türkiye’de yaklaşık yetmiş beş yıllık bir geçmişe sahip olan gazetecilik eğitiminin yaygınlaşmasıyla birlikte bu alanda çalışan ve araştırmalarını yürüten akademisyen sayısı da artış göstermiştir. Çalışmada, gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanlarındaki akademisyen profillerinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Çalışma gazetecilik ve medya çalışmaları alanında hangi tür akademik üretimin ön plana çıktığını ve hangi alt alanların daha çok çalışıldığını göstermesi bakımından, ilgili alana yönelik çalışma yapacaklar için önem arz etmektedir. Araştırma yöntemi olarak içerik analizi yönteminin kullanıldığı çalışmada, 643 öğretim elemanının gazetecilik ve medya çalışmaları alanında yer aldığı saptanmıştır. Örneklemeye dahil edilen 446 akademik personel içerisinde doktor öğretim üyelerinin yoğunlukta olduğu tespit edilmiştir. Profesör unvanlı akademisyenlerin akademik yayın (kitap, kitap bölümü, ulusal makale, uluslararası makale, ulusal bildiri, uluslararası bildiri) ortalaması, diğer öğretim elemanlarına göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Akademisyenlerin en çok çalıştığı anahtar kelimeler ise sırasıyla: “gazetecilik”, “medya araştırmaları”, “yeni medya çalışmaları”, “internet yayıncılığı” ve “medya okuryazarlığı” olmuştur.

ABSTRACT

With the expansion of journalism education, which has a history of approximately seventy-five years in Turkey, the number of academics working and researching in the field has also increased. This study aims to examine the academic profiles of scholars in the fields of journalism and media studies. It is significant in that it reveals which types of academic output are most prominent and which subfields receive the most attention, thereby serving as a valuable reference for future researchers in the field. The study, which used content analysis as a research method, found that 643 academic staff were involved in the field of journalism and media studies. Among the 446 academics who were included in the sample, it was found that assistant professor (Dr. Öğr. Üyesi) constitute the majority. Professors were found to have the highest average number of academic publications (book, book chapter, national and international article, conference papers) compared to other academic titles. The most frequently studied keywords by these academics were identified as "journalism," "media studies," "new media studies," "online broadcasting," and "media literacy," respectively.

¹ Doktor Öğretim Üyesi,
Süleyman Demirel Üniversitesi,
İletişim Fakültesi, harundag@
sdu.edu.tr, Orcid: 0000-0003-
1345-9489

Alıntılar için/Cite as: Dağ H.,
(2025) Gazetecilik Ve Medya
Çalışmaları Bilim Alanındaki
Akademisyen Profilleri:
Betimleyici Bir Araştırma,
Çukurova Üniversitesi Sosyal
Bilimler Enstitüsü Dergisi, 34
(1), 710-724.

GİRİŞ

İnsanlar için çevresinde olup bitenler ile kendi hayatını yakından ilgilendirebilecek gelişmeler tarihin hemen her döneminde merak edilen konular olmuştur. Bu merak ihtiyacının giderilmesinin temeli olan bilginin edinilmesi ve dağıtılması beklentisi de gazetecilik mesleğinin doğuşu ve gelişimini sağlamıştır. Gazetecilik mesleği 18. yüzyılda kapitalizmin etkisiyle Batı Avrupa’da güç sahibi olan burjuvazinin ihtiyaç duyduğu haberleri aktarmak için ortaya çıkmıştır (Alemdar ve Uzun, 2019: 15). Gazeteciliğin bir uygulama alanı olan kitle iletişim araçlarına haber verme, bilgi sağlama, güdüleme, toplumsallaştırma, tartışma ortamı oluşturma, eğitim, eğlendirme, kültürün gelişmesine katkı ve bütünleştirme gibi işlevler yüklenmiştir (Kaya, 1985; 15-16). Bu çerçevede gazeteciliğin temel görevi de topluma doğru bilgi aktarma olarak görülmektedir. Doğru bilgi aktarılmasının önüne geçilmemesi koşulu ile kitle iletişim araçlarına atfedilen diğer işlevler de gazetecilik mesleğinden beklentiler arasında yer almaktadır (Girgin, 2008; 144). Toplumsal işlevleri bulunan gazetecilik mesleğinin icra ediliş biçimi de zamanla değişim ve dönüşüm geçirmiştir. On dokuzuncu yüzyılın ikinci yarısından itibaren kapitalist ekonominin de etkisiyle kitle gazeteleri mesleğin önemli bir alanı olmuş, gazetelerin içeriğinde farklılaşmalar yaşanmıştır (Tokgöz, 2022: 29-30). Yirminci yüzyılla birlikte dünyadaki siyasi karışıklıklar ve savaşlar gazetelerin politik olarak konumlanmasına neden olmuştur. İkinci Dünya Savaşı ile de herhangi bir siyasi görüşün doğrudan savunulduğu gazetecilik uygulamaları belirginleşmiştir. 1980’li yıllarla birlikte ise medya ve gazetecilik alanındaki kamusal tekellerin yerini şirketler almış, ekonomik çıkarlar gazetecilik mesleği üzerinde doğrudan etkisini hissettirmeye başlamıştır (Briggs ve Burke, 2004; Kaya, 2010). Türkiye’de de dünya ile benzer bir biçimde 24 Ocak 1980 kararları ile medya ve gazetecilik alanı değişim ve dönüşüm yaşamıştır. Gazetecilik alanında farklı sermaye grupları hakimiyetini kurmaya başlamıştır (Adaklı, 2010: 68). Gazetecilik mesleğinden beklentiler zaman içerisinde değişmeye de kitle iletişim araçlarının içinde bulunduğu durumlara bağlı olarak uygulama biçimleri farklılaşmıştır. Bu farklılaşmalar da çeşitli açılardan bilim insanlarının ilgisini çekmiş ve

gazetecilik konusu bir iletişim alanı olarak araştırılmaya başlanmıştır.

İletişim biliminin diğer disiplinlerden bağımsız olarak ortaya çıkması 20. yüzyılın ikinci yarısına denk gelmektedir. Diğer bilim dallarında olduğu gibi iletişim biliminin gelişmesinde de teknolojik yenilikler etkili olmuştur. İletişim bilimleri kapsamında kitle iletişime yönelik ilk araştırmalar, tarihsel gelişim sürecine de uygun olarak öncelikle gazetelerle ilgili yapılmıştır (Aziz, 2006: 10-12). İletişim bilimleri içerisinde öncü olan gazetecilik bilimi, sosyoloji, hukuk veya iktisat gibi diğer sosyal bilimlerden daha genç bir bilim dalıdır. Gazeteler ilk kez 17. yüzyılda ortaya çıksa da gazete, gazetecilik ve gazeteciliğin çevreyle ilişkisini inceleyen bir bilim dalının oluşturulması 20. yüzyılda gerçekleştirilebilmiştir. Gazete bilgisi kapsamında gazeteler ve gazetecilikle ilgili yapılan çalışmalar gazetecilik biliminin temelini oluşturmaktadır. Gazetecilik biliminde yapılmış ilk ve klasik çalışmalardan biri Kasper Stieler tarafından yazılan “Gazete Keyfi ve Yararları” isimli eserdir. Ayrıca bunun yanı sıra hukuk, tarih ve felsefe bilim alanında çalışan araştırmacılar tarafından gazete ve gazetecilik konusunu ele alan çalışmalar da yapılmıştır (Alver, 2011: 23, 35-37). Gazetecilik biliminin gelişmesinde etkili olan unsurlardan biri olan iletişim eğitimi (Aziz, 2006: 10) ise Avrupa ülkeleri ve Amerika Birleşik Devletleri’nde 1950’li yıllarda başlarken, Türkiye’de 1950’li yıllarda farklı girişimler olsa da 1960’lı yıllarda kurumsallaşma sağlanmıştır (Dağtaş ve Kaymas, 1998: 94). Türkiye’de gazetecilik eğitimi konusunda 1950’de İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi bünyesinde kurulan Gazetecilik Enstitüsü öncü olmuş, sonraki yıllarda Ankara Üniversitesi (1965), Marmara Üniversitesi (1971), Gazi Üniversitesi (1971), Ege Üniversitesi (1971) ve Anadolu Üniversitesi’nde (1977) farklı isimlerle kurulan fakültelerde gazetecilik ve medya eğitimi verilmeye başlanmıştır (İrvan, 2022: 237-238). Özellikle 1990’lı yıllarla birlikte iletişim fakülteleri adı altında gazetecilik ve medya eğitimi birçok üniversitede yer almaya başlamıştır. Günümüzde ise 50 üniversitede (devlet, vakıf) gazetecilik lisans eğitimi verilmektedir. Ayrıca bunların yanı sıra çeşitli fakültelerde yeni medya, yeni medya ve iletişim ile medya ve iletişim bölümlerinde de gazetecilik ve medya eğitimi yapılmaktadır (Yükseköğretim Program Atlası,

2024). Türkiye’de gazetecilik eğitimi başlamadan önce sosyal bilimler alanında yapılan çalışmalar içerisinde gazetecilik konusu da ele alınmıştır. Ancak iletişim eğitimi verilen okulların kurulmasıyla birlikte doğrudan gazetecilik ve medya alanıyla ilgili incelemeler daha yoğun bir şekilde yapılmaya başlanmıştır (Tokgöz, 2000: 14-27). Türkiye’de yaklaşık 75 yıllık bir eğitim geçmişine sahip olan gazetecilik ve medya alanıyla ilgili akademisyenler de çeşitli çalışmalar yürütmüştür. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi verilerine göre gazetecilik ve medya alanına yönelik 1968 yılında yapılan ilk tez çalışmasının konusu gazete işletmelerinde muhasebe olmuştur. Bu araştırmanın yanı sıra terör ve kamuoyu, röportaj, gazetelerin kamuoyu oluşturma rolleri ve popüler kültür gibi konular da gazetecilik ve medya çalışmaları alanında çalışılan ilk konular arasında yer almaktadır (YÖK Tez, 2025).

Geçmişten günümüze gazetecilik ve medya alanıyla ilgili profesyonellerin görüşleri, gazetecilik uygulamaları, medya metinlerinin analizi, gazetecilik ve medyaya yönelik tutum ve davranışlar, medyanın etkisi, medya teknolojileri, habercilik pratikleri gibi birçok alt alanla ilgili araştırma ve proje yürütülmüştür. Çalışmada da bu araştırmaları yapan gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademik personelin profillerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, gazetecilik alanında hangi tür akademik üretimin ön plana çıktığını ve hangi alt alanların daha çok çalışıldığını göstermesi bakımından önem arz etmektedir. Bu çalışma, literatür taraması, metodoloji, bulgular, sonuç ve öneri bölümlerinden oluşmaktadır.

GAZETECİLİK VE MEDYA ÇALIŞMALARI AKADEMİSYENLERİ İLE İLGİLİ ÇALIŞMALAR

Gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanı özelinde akademisyenler üzerine yapılan araştırmalarla ilgili literatür incelemesi yapıldığında, akademik bir çalışmanın olmadığı gözlenmiştir. Ancak iletişim alanında ve farklı alt dallarındaki akademik personellerin özgeçmişi üzerine çeşitli çalışmaların yapıldığı görülmüştür. Bu araştırmalardan biri olan Arık ve Bayram’ın (2011) yaptığı çalışmada; iletişim fakültelerinde çalışan öğretim üyelerinin sayısı, cinsiyet dağılımı, eğitim aldıkları alanlara

yönelik bilgileri incelenip değerlendirmede bulunulmuş, özellikle doktoraasını iletişim eğitimi üzerine tamamlamış öğretim üyesi eksikliği vurgulanmıştır. Akgül ve Akdağ (2018) da yine iletişim fakültelerinde çalışan öğretim üyelerinin profillerini incelemiş, devlet üniversiteleri bünyesinde eğitim öğretime devam eden 38 fakültede çeşitli sosyal bilimler ve fen bilimleri disiplinlerinde eğitimini tamamlamış akademisyenlerin çalıştığını saptamıştır. Akgül ve Akdağ, kamu üniversitelerindeki iletişim fakültelerinde çok çeşitli ve melez bir yapının bulunduğunu tespit etmiştir. Yapıcıoğlu Ayaz (2024) ise reklamcılık alanında çalışan akademik personelin özgeçmişlerini incelemiş, 48 iletişim fakültesi bünyesinde çalışan 175 akademisyenin profilini araştırmış ve reklamcılık alanında devlet üniversitelerinde araştırma görevlilerinin, vakıf üniversitelerinde ise doktor öğretim üyesi kadrosunda bulunanların yoğunlukta olduğunu, bölümlerin bulunduğu fakültelerin kuruluş tarihi ile ilgili alanda çalışan akademisyen sayılarının doğru orantılı olduğunu saptamıştır.

İletişim alanında çalışan akademisyenlerin profili üzerine yapılan sınırlı sayıdaki araştırmanın yanı sıra farklı alanlardaki akademik personelin özgeçmişi üzerine birçok çalışmanın yer aldığı görülmektedir. Bunlar arasında pazarlama alanında çalışan kadın akademisyenlerin incelendiği (Demirtaş, 2022), pazarlama alanında bulunan öğretim üyelerinin araştırıldığı (Vayisoğlu ve Duygun, 2024), turizm eğitimi verenlerin ele alındığı (Temizkan ve Behremen, 2017), coğrafya bölümündeki öğretim üyelerinin değerlendirildiği (Çiçek, 2022) çalışmalar bulunmaktadır. Ayrıca ebelik bölümü akademik personellerine odaklanan (Koçak, vd. 2017), felsefe bilim alanıyla ilişkili öğretim üyelerini irdeleyen (Çiçekdağı, 2021) eğitim programları ve öğretim anabilim dalında görev yapan öğretim elemanlarını araştıran (Erişti, 2013), hemşirelik yüksekokullarındaki araştırma görevlilerini inceleyen (Dönmez ve Özsoy, 2013) çalışmalar da dikkat çekmektedir. Bu çalışma ise gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında hangi tür akademik yayınların ön plana çıktığını ortaya koyması ve hangi alt alanların daha çok çalışıldığını göstermesi bakımından önem arz etmekte ve daha önce yapılan benzer araştırmalardan farklılaşmaktadır.

YÖNTEM

Çalışmada içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi sosyoloji, psikoloji, tarih, gazetecilik ve siyasal bilimler gibi farklı alanlarda farklı amaçlarla kullanılan bir araştırma yöntemidir (Öğülmüş, 1991: 213). İçerik analizine iletilerin açık, anlaşılır, ölçülebilir ve doğrulanabilir bir açıklamasını yapmak için başvurulmaktadır. Anlamlandırmanın düzenlem düzeyini çözümlemektedir. Herhangi bir iletişim sisteminden birimlerin belirlenmesi ve sayılması şeklinde uygulanmaktadır. Sayılacak birimler araştırmacının incelemek istediği her tür içerik olabilmektedir (Fiske, 2017: 248). İçerik analizi, istatistiki verilerden hareketle yorum yapma imkanı vermektedir (Koçak ve Arun, 2006: 24). Sistematikliği ve nesnelliği ön planda tutan içerik analizi ile belgeler yani yazılı olan metinler, görüşmeler, resimler, edebi eserler gibi sosyal bilimler için kaynaklık edebilecek çeşitli materyaller incelenebilmektedir. Özetle yazılı ya da görsel olarak mevcut olan çıktıların çözümlenmesinde kullanılmaktadır (Gökçe, 2019: 30-33). Dolayısıyla çalışmada da açık bir şekilde sunulan veriler ele alınacağından içerik analizi yöntemi uygun bulunmuştur. İçerik analizi süreci; araştırma sorularının veya hipotezlerin belirlenmesi, çözümleme birimlerinin tespit edilmesi, örneklem ve araştırma kategorilerinin belirlenmesi, kodlama ve verilerin değerlendirilmesi aşamalarından oluşmaktadır (Yıldırım, 2015: 126). Bu çalışmada da içerik analizi sürecine uygun olarak çalışma birimi belirlenmesi, araştırma sorularının oluşturulması, araştırma kategorilerinin tespiti, kodlama ve verilerin yorumlanmasını kapsayan aşamaları uygulanmıştır.

Veri Toplama Süreci ve Çalışma Birimi

Çalışma birimi olarak gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında görev yapan profesör doktor, doçent doktor, doktor öğretim üyesi ve araştırma görevlileri belirlenmiştir. Araştırma verileri 23 Ekim 2024- 1 Kasım 2024 tarihleri arasında YÖK Akademik veri tabanından elde edilmiştir (YÖK Akademik, 2024). Araştırma verilerine YÖK Akademik veri tabanının “sosyal, beşeri ve idari bilimler” biriminden, “gazetecilik ve medya çalışmaları” bilim alanı seçilerek ulaşılmıştır. Gazetecilik ve medya çalışmaları biriminden öncelikle akademik personelin toplam sayısı

ve dağılımı için “profesör doktor”, “doçent doktor”, “doktor öğretim üyesi” ve “araştırma görevlisi” alanına başvurulmuştur. Sonrasında ise akademik personelin tek tek profillerine giriş yapılarak, akademik yayın sayıları ve türlerine, çalıştıkları fakülte bilgilerine, görev yaptıkları bölümlerin hangileri olduğuna ve proje bilgilerine ulaşılmıştır. Hangi üniversitede gazetecilik ve medya çalışmaları alanında daha fazla akademik personelin çalıştığının tespit edilmesi için ise veri tabanındaki “üniversiteler” kısmı kullanılmıştır.

Araştırma Kategorileri

Akademisyen profilleri üzerine yapılmış çeşitli çalışmalar bulunmaktadır. Bu araştırmalarda unvan, cinsiyet, üniversite türü, yayın sayıları, yayın türleri (Çiçek, 2022; Demirtaş 2022; Çiçekdağı, 2021; Vayisoğlu ve Duygun, 2024) araştırma kategorisi olarak kullanılmıştır. Bu çalışmada ise önceki araştırmalar da dikkate alınarak analiz için araştırma kategorileri unvan, cinsiyet, üniversite türü, fakülte ve bölüm bilgisi, yayın sayıları ve türleri, proje sayıları ve türleri ile anahtar kelimeler şeklinde belirlenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Araştırma, gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin profillerini inceleme amacını taşımaktadır. Gazetecilik ve medya çalışmaları alanında üretilen akademik çıktıların (makale, kitap, proje) yoğunluğunun tespit edilmesi ile hangi alt alanların daha çok çalışıldığının belirlenmesi çalışmanın alt amaçlarını oluşturmaktadır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında yer alan akademisyenler oluşturmaktadır. Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki 643 akademik personelden (Prof. Dr., Doçent Dr., Dr. Öğr. Üyesi, Arş. Gör., Öğr. Gör.) 446’sı analiz için örneklem olarak seçilmiştir. Öğretim görevlileri araştırma kapsamına alınmamıştır. Çünkü öğretim görevlilerinin bir kısmının rektörlük kadroları altında idari görevlerde bulunduğu, bir kısmının üniversitelerin uygulama birimlerinde çalıştığı, bir kısmının ise fakültelerde ders verdiği ve araştırmalarını

yürüttüğü bilinmektedir. Ancak verilerin elde edildiği YÖK Akademik (2024) üzerinden öğretim görevlileri arasındaki bu ayrımın tespit edilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla araştırma verilerinin hatalı oluşmasını engellemek adına öğretim görevlileri örnekleme dahil edilmemiştir.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Çalışma belirli sınırlılıklar içermektedir. Bunlardan bir tanesi, Türkiye’deki üniversitelerde görevli olan akademisyenlerin çalışmaya dahil edilmiş olmasıdır. Diğer sınırlılık, ilgili alanda çalışan öğretim üyeleri ve araştırma görevlilerinin incelemeye alınmasıdır. Akademik personelin özellikle yayın ve proje bilgileri bakımından YÖK Akademik veri tabanındaki bilgilerinin güncelliği de bir diğer sınırlılıktır. Bunların yanı sıra akademik yayınlar açısından verilere özet bildirilerin alınmaması, hakemsiz dergilerde yayımlanan makalelerin eklenmemesi ve tez projelerinin analiz birimi olarak kullanılmaması diğer kısıtları oluşturmaktadır.

Araştırma Soruları

Çalışmanın amacı doğrultusunda 8 araştırma sorusu belirlenmiştir.

- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında çalışanlar akademik unvanlara göre sayısal açıdan nasıl farklılaşmaktadır?
- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin cinsiyet açısından dağılımı nasıldır?
- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında çalışanların görev aldıkları üniversite türü nelerdir?
- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında çalışanların unvanları bakımından üniversite türüne göre dağılımında farklılaşma var mıdır?
- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenler hangi anahtar kelimeler üzerine çalışmaktadır?
- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin unvanlara göre yayın sayıları ne düzeydedir?

- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin unvanlara göre ortalama yayın sayıları ve türlerinin (kitap, kitap bölümü, bildiri, makale) dağılımı nasıldır?
- Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin unvanlara göre görev aldıkları proje (AB, TÜBİTAK, BAP, Kamu kurumları, Özel kuruluşlar) türleri hangileridir?

ARAŞTIRMA BULGULARI

Tablo 1. Akademisyenlerin unvanlara göre dağılımı

Unvan	Frekans	(%)
Profesör Doktor	93	20.85
Doçent Doktor	95	21.30
Doktor Öğretim Üyesi (Doçent)	45	10.09
Doktor Öğretim Üyesi	107	23.99
Araştırma Görevlisi	106(1 Unvan Doçent)	23.77
Toplam	446	100

Tablo 1’de gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin unvanlara göre dağılımı yer almaktadır. Araştırmanın örnekleme dahil edilen 446 öğretim elemanı içerisinde % 34,8 ile doktor öğretim üyesi kadrosunda çalışanların çoğunlukta olduğu görülmektedir. Araştırma görevlileri ise % 23,77 ile doktor öğretim üyelerinden sonra ikinci sırada gelmektedir. Bu noktada, Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı’ndan (ÜAK) doçent unvanını almış fakat üniversitelerin doçent kadrosuna atanmamış akademisyenler doktor öğretim üyelerinin nicelik anlamında ön plana çıkmasını sağlamıştır. Ayrıca diğer bilim dallarına göre gazetecilik ve medya çalışmaları alanı daha yeni bir çalışma alanı olduğu için akademisyenlik anlamında ilk kadrolar olan araştırma görevlisi ve doktor öğretim üyelerinin yoğunlukta olduğu da söylenebilir.

Tablo 2. Akademisyenlerin Cinsiyete Göre Dağılımı

Cinsiyet	Frekans	(%)
Erkek	229	51.35
Kadın	217	48.65
Toplam	446	100

Tablo 2’de araştırma örneklemine dahil edilen akademisyenlerin cinsiyet dağılımı yer almaktadır. 446 akademik personel içerisinde kadın erkek sayısı birbirine yakındır. Erkek akademisyenlerin oranı % 51,35 ile kadın akademisyenlere göre yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Akademisyenlerin üniversite türüne göre dağılımı

Üniversite Türü	Sayı	(%)
Devlet	343	76.91
Vakıf	103	23.09
Toplam	446	100

Tablo 3’te öğretim elemanlarının üniversite türüne göre dağılımına yer verilmiştir. Gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin yüksek bir oranda devlet üniversitelerinde görev yaptığı görülmektedir. 446 akademik personelin % 76,91’i devlet üniversitelerinde çalışmaktadır. Gazetecilik ve medya eğitiminin yoğun olarak bulunduğu iletişim fakültelerinin çoğunlukla kamu üniversitelerinde yer alması ile doğru orantılı bir sonuç ortaya çıkmıştır.

Tablo 4. Üniversite türüne göre akademisyenlerin dağılımı

	Devlet		Vakıf	
	Sayı	(%)	Sayı	(%)
Profesör	79	23.03	14	13.59
Doçent	73	21.28	22	21.36
Doktor Öğretim Üyesi (Doçent)	40	11.66	7	6.80
Doktor Öğretim Üyesi	71	20.70	34	33.01
Araştırma Görevlisi	80	23.32	26	25.24
Toplam	343	100	103	100

Tablo 4’te üniversite türüne göre akademik unvanların dağılımı gösterilmiştir. Buna göre hem kamu üniversitelerinde (% 32,33) hem de vakıf üniversitelerinde (% 39,81) doktor öğretim üyesi kadrosunda çalışan akademisyenlerin yoğunlukta olduğu belirlenmiştir. Araştırma görevlilerin sayısı ve oranı da iki üniversite türünde de ikinci sırada gelmektedir. Devlet

üniversitelerinde yoğunluğu profesör doktor (% 23,03) ile doçent doktor (% 21,28) takip etmektedir. Vakıf üniversitelerinde ise doçent doktor oranı (% 21,36) üçüncü sırada yer alırken profesör doktor (% 13,59) unvanına sahip olanlar dördüncü sırada bulunmaktadır.

Tablo 5. Üniversitelere göre akademisyenlerin dağılımı

Üniversite	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi (Doç.)	Dr. Öğr. Üyesi	Arş. Gör.	Toplam
Anadolu Üniversitesi	12	4	1	3	4	24
İstanbul Üniversitesi	11	2	-	2	4	19
Kocaeli Üniversitesi	3	1	5	2	7	18
Marmara Üniversitesi	7	2	2	2	2	15
Ege Üniversitesi	3	6	3	1	1	14
Erciyes Üniversitesi	2	8	1	1	2 (1 Doç.)	14
Selçuk Üniversitesi	6	5	1	-	1	13
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi	4	3	1	1	3	12
İstanbul Aydın Üniversitesi	-	7	-	2	3	12
Akdeniz Üniversitesi	3	3	2	1	2	11
İstanbul Gelişim Üniversitesi	-	3	-	6	2	11
Toplam	51	44	16	21	31	163
Diğer² (121)	42	51	29	86	75	283
Genel Toplam	93	95	45	107	106	446

2 Diğer kategorisi tabloda bulunmayan 121 farklı üniversiteyi (kamu ve vakıf) kapsamaktadır.

Tablo 5’te üniversitelere göre gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademisyenlerin dağılımı sunulmaktadır. Anadolu Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi ve Kocaeli Üniversitesi gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademik personelin en çok bulunduğu üniversiteler olarak ön plana çıkmaktadır. Bu üniversiteleri sırasıyla, Marmara Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Erciyes Üniversitesi, Selçuk Üniversitesi, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Akdeniz

Üniversitesi ve İstanbul Gelişim Üniversitesi takip etmektedir. Gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademisyenlerin en çok bulunduğu ilk beş üniversiteye bakıldığında, dört üniversitenin (Anadolu, İstanbul, Marmara ve Ege) Türkiye’deki iletişim ve gazetecilik eğitimini başlatan okullar olduğu görülmektedir. Bu durum iletişim ve gazetecilik eğitimi tarihi ile ilgili alanda görev yapan akademik personel sayısı arasında doğru orantılı bir sonucu ortaya çıkarmaktadır.

Tablo 6. Fakültelere göre akademisyenlerin dağılımı

Fakülte	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi (Doçent)	Dr. Öğr. Üyesi	Arş. Gör.	Toplam
İletişim	68	80	39	77	88	352
İletişim Bilimleri	9	3	1	3	4	20
İktisadi ve İdari Bilimler	1	3	-	3	7	14
Uygulamalı Bilimler	1	2	-	6	1	10
Meslek Yüksekokulu	-	1	-	6	-	7
Sosyal ve Beşeri Bilimler	1	1	1	2	-	5
Fen Edebiyat	2	2	-	1	-	5
Sanat ve Tasarım	1	1	-	1	2	5
Güzel Sanatlar	1	1	-	3	-	5
İnsan ve Toplum Bilimleri	2	-	-	1	-	3
Sanat ve Sosyal Bilimler	1	-	-	1	1	3
Teknik bilimler Meslek yüksekokulu	1	-	2	-	-	3
Sanat, Tasarım ve Mimarlık	1	-	-	1	-	2
Güzel Sanatlar ve Mimarlık	1	-	1	-	-	2
İşletme ve Yönetim Bilimleri	2	-	-	-	-	2
Açıköğretim	1	-	-	-	-	1
Sosyal bilimler meslek yüksekokulu	-	-	1	1	-	2
İşletme	-	-	-	-	2	2
Kara Harp Okulu	-	1	-	-	-	1
Kültür ve Sosyal Bilimler	-	-	-	1	-	1
Mimarlık ve Tasarım	-	-	-	-	1	1
Toplam	93	95	45	107	106	446

Tablo 6’da fakültelere göre akademisyenlerin dağılımı bulunmaktadır. Gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademik personelin büyük kısmı (%78,92) iletişim fakültelerinde yer almaktadır. İletişim fakültelerini iletişim bilimleri (%4,48), iktisadi ve

idari bilimler (%3,14) ve uygulamalı bilimler (%2,24) fakülteleri takip etmektedir. Gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademik personelin yüzde 11,21’i ise 17 farklı fakülte ve meslek yüksekokulu bünyesinde görev yapmaktadır.

Tablo 7. Bölümlere göre akademisyenlerin dağılımı

Bölüm	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi (Doçent)	Dr. Öğr. Üyesi	Arş. Gör.	Toplam
Gazetecilik	64	55	26	45	70	260
Radyo Televizyon ve Sinema	8	11	9	15	7	50
Yeni Medya ve İletişim	1	12	1	18	17	49
Yeni Medya	-	1	2	4	3	10
Görsel İletişim Tasarımı	3	1	1	1	3	9
Halkla İlişkiler ve Tanıtım	2	1	-	1	2	6
Halkla İlişkiler ve Reklamcılık	1	3	-	2	-	6
İletişim ve Tasarım/ı	1	-	1	3	1	6
Televizyon Haberciliği ve Programcılığı	-	2	-	3	1	6
Pazarlama ve Reklamcılık	-	-	2	3	-	5
Görsel, İşitsel Teknikler Ve Medya Yapımcılığı	-	1	2	2	-	5
Sinema ve Televizyon	1	1	-	2	-	4
İletişim Bilimleri	3	1	-	-	-	4
Medya ve İletişim	2	2	-	-	-	4
Çizgi Film ve Animasyon	1	-	-	1	1	3
Dijital Oyun Tasarımı	-	-	-	3	-	3
İşletme	2	-	-	-	-	2
Sosyoloji	1	-	-	1	-	2
Gazetecilik ve Habercilik	-	1	-	1	-	2
Uzaktan Eğitim	1	-	-	-	-	1
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler	1	-	-	-	-	1
Medya	1	-	-	-	-	1
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	-	1	-	-	-	1
Sosyal ve Beşeri Bilimler	-	1	-	-	-	1
Mütercim ve Tercümanlık	-	1	-	-	-	1
İletişim Tasarımı ve Yönetimi	-	-	1	-	-	1
Kültür ve İletişim Bilimleri	-	-	-	1	-	1
Ulaştırma Hizmetleri	-	-	-	1	-	1
Grafik	-	-	-	-	1	1
Toplam	93	95	45	107	106	446

Tablo 7’de bölümlere göre akademisyenlerin dağılımı gösterilmektedir. Gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademik personel çoğunlukla (%58,30) gazetecilik bölümlerinde bulunmaktadır. Gazetecilik bölümünü sırasıyla radyo televizyon ve sinema (%11,21), yeni medya ve iletişim (%10,99) ve yeni medya (%2,24) bölümleri takip etmektedir. Bu bölümler dışında toplam 25 farklı bölümde 77 (%17,26) gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademik personel yer almaktadır.

Tablo 8’de yayınların akademik unvanlara göre dağılımları gösterilmiştir. Akademik yayın sayısı unvanlarla doğru

orantılı bir şekilde yer almaktadır. Kitap, kitap bölümü, uluslararası makale, ulusal makale, uluslararası bildiri ve ulusal bildiri konusunda profesör unvanlı akademisyenlerin ilk sırada olduğu görülmektedir. Profesörleri sırasıyla doçent, doktor öğretim üyesi ve araştırma görevlisi takip etmektedir.

Tablo 9’da kitap ve kitap bölümlerinin unvanlara göre dağılımı bulunmaktadır. Profesör unvanlı akademisyenlerin ortalama kitap sayısının (3,62) ön plana çıktığı tespit edilmiştir. Doçent unvanlı öğretim üyelerinin ortalama kitap sayılarının (2,03) da diğer akademik personellerden daha yüksek olduğu görülmektedir. Kitap bölümü yazarlığı konusunda da profesör (11,20) ve doçent (10,11) unvanlı akademisyenler dikkat çekmektedir.

Tablo 8 Yayınların akademik unvanlara göre dağılımı

	Kitap	(%)	Kitap Bölümü	%	Uluslararası Makale	%	Ulusal makale	%	Uluslararası Bildiri	%	Ulusal bildiri	%
Prof.	337	50,60	1042	34,79	825	39,29	687	36,14	729	41,92	161	50,63
Doç.	193	28,98	961	32,09	649	30,90	624	32,82	542	31,17	80	25,16
Dr. Öğr. Üyesi (Doç.)	50	7,51	417	13,92	256	12,19	239	12,57	173	9,95	29	9,12
Dr. Öğr. Üyesi	73	10,96	426	14,22	287	13,67	250	13,15	240	13,80	40	12,58
Arş. Gör.	13	1,95	149	4,97	83	3,95	101	5,31	55	3,16	8	2,52
Top.	666	100	2995	100	2100	100	1901	100	1739	100	318	100

Tablo 9 Kitap ve kitap bölümlerinin unvanlara göre dağılımı

Unvan	Sayı	Kitap	Ortalama kitap sayısı	Kitap bölümü	Ortalama kitap bölümü sayısı
Prof.	93	337	3,62	1042	11,20
Doç.	95	193	2,03	961	10,11
Dr. Öğr. Üyesi (Doç.)	45	50	1,11	417	9,26
Dr. Öğr. Üyesi	107	73	0,68	426	3,98
Arş. Gör.	106(1 Unvan Doçent)	13	0,12	149	1,39
Top.	446	666	-	2995	-

Tablo 10 Makalelerin unvanlara göre dağılımı

Unvan	Sayı	Ulusal makale	Ortalama ulusal makale sayısı	Uluslararası makale	Ortalama uluslararası makale sayısı
Prof.	93	687	7,38	825	8,87
Doç.	95	624	6,56	649	6,83
Dr. Öğr. Üyesi (Doç.)	45	239	5,31	256	5,68
Dr. Öğr. Üyesi	107	250	2,33	287	2,68
Arş. Gör.	106(1 Unvan Doçent)	101	0,95	83	0,82
Top.	446	1901	-	2100	-

Tablo 11 Bildirilerin unvanlara göre dağılımı

Unvan	Sayı	Ulusal bildiri	Ortalama ulusal bildiri sayısı	Uluslararası bildiri sayısı	Ortalama uluslararası bildiri sayısı
Prof.	93	161	1,73	729	7,83
Doç.	95	80	0,84	542	5,70
Dr. Öğr. Üyesi (Doç.)	45	29	0,64	173	3,84
Dr. Öğr. Üyesi	107	40	0,37	240	2,24
Arş. Gör.	106(1 Unvan Doçent)	8	0,075	55	0,51
Top.	446	318	-	1739	-

Tablo 12 Akademisyenlerin anahtar kelimeler bakımından çalıştıkları alanlar

Anahtar Kelime	Sayı	(%)
Gazetecilik	448	30.48
Medya Araştırmaları	395	26.87
Yeni Medya Çalışmaları	140	9.52
İnternet Yayıncılığı	117	7.96
Medya Okuryazarlığı	88	5.99
Diğer	282	19.18
Toplam	1470	100

Tablo 10’de makalelerin unvanlara göre dağılımı sunulmaktadır. Profesör unvanlı akademisyenlerin ortalama ulusal makale sayısı (7,38) ile ortalama uluslararası makale sayısı (8,87) diğer öğretim elemanlarına göre daha yüksektir. Profesör unvanlı öğretim üyelerini sırasıyla doçent, doktor öğretim üyesi ve araştırma görevlileri takip etmektedir.

Tablo 11’de bildirilerin unvanlara göre dağılım bilgisi aktarılmaktadır. Bildiri sayılarında da kitap, kitap bölümü ve makale sayılarında olduğu gibi akademik unvanlarla doğru orantılı sonuç ortaya çıkmıştır. Profesör unvanlı akademisyenler özellikle ortalama ulusal bildiri sayısı (1,73) ile diğer öğretim elemanlarına göre dikkat çekmektedir. Bunu sırasıyla doçent, doktor öğretim üyesi ve araştırma görevlileri takip etmektedir.

Tablo 13 Akademisyenlerin görev aldıkları proje bilgileri

Unvan	TUBİTAK	AB	BAP	Resmi Kurum ve Kuruluşlar	Özel Kuruluşlar	Diğer Ulusal	Diğer Uluslararası
Prof.	24	34	105	39	6	64	7
Doç.	17	25	74	26	2	27	14
Dr. Öğr. Üyesi (Doç.)	7	4	31	2	1	5	2
Dr. Öğr. Üyesi	10	10	31	16	1	8	5
Arş. Gör.	3	4	11	11	4	11	2
Top.	61	77	252	94	14	115	30

Tablo 12’da gazetecilik medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin anahtar kelimeler anlamında en çok çalıştığı alanlar gösterilmektedir. Türkiye’de gazetecilik ve medya çalışmaları alanındaki akademik personelin çalıştığı ilk beş anahtar kelime sırasıyla; gazetecilik, medya araştırmaları, yeni medya çalışmaları, internet yayıncılığı ve medya okuryazarlığı şeklindedir.

Tablo 13’da akademisyenlerin görev aldıkları proje bilgileri sunulmaktadır. Gazetecilik ve medya çalışmaları bilim dalındaki akademik personeller en yoğun olarak BAP (% 39,19) projelerinde yer almaktadır. BAP projelerinin ardından sırasıyla diğer ulusal (17,88) resmi kurum ve kuruluşlar (% 14,62), AB (% 11,98), TUBİTAK (% 9,49), diğer uluslararası (% 4,67) ve özel kuruluşlar (% 2,18) tarafından desteklenen projeler gelmektedir. Tüm projeler içerisinde % 43,39’luk bir orana sahip olan profesör unvanlı akademisyenler TUBİTAK, AB, BAP projeleri bakımından diğer öğretim elemanlarına göre ön plana çıkmaktadır. Bunu sırasıyla doçent (% 28,77), doktor öğretim üyesi (% 20,68) ve araştırma görevlileri (% 7,15) takip etmektedir. Akademisyenler projelerde yürütücü, araştırmacı, uzman, eğitmen, koordinatör ve danışman gibi çeşitli görevler üstlenmektedir.

SONUÇ

Bu çalışmada gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin profillerini ortaya çıkarma hedefiyle 8 araştırma sorusuna yanıt aranmıştır. İlgili alanda araştırmalarına devam eden akademik personellerin bilgileri sayı, cinsiyet, bulunulan üniversite türü, dahil olunan üniversite, fakülte ve bölümler, akademik yayın

sayıları ve yoğunluğu, çalışılan anahtar kelimeler ve görev alınan projeler anlamında içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Türkiye’deki üniversitelerde gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında doktor öğretim üyesi ve araştırma görevlileri yoğunluktadır. Ancak gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanında çalışan akademik personellerin dağılımının aktarıldığı Tablo 1 ve Tablo 4’te de görüldüğü üzere doçent unvanlı olup doktor öğretim üyesi kadrosunda görev yapan birçok akademisyen bulunmaktadır. Doçent unvanlı doktor öğretim üyeleri, doçent kadrolarına atanmaları halinde farklı bir sonuç ortaya çıkacaktır. Gazetecilik ve medya çalışmaları bilim dalında çalışan akademik personel arasında doçent unvanlı akademisyenler ilk sırada yer almaya başlayacaktır. Akademisyenlerin büyük bir kısmı kamu üniversitelerinde görev yapmaktadır. Bu sonuç, özellikle gazetecilik ve medya eğitimi verilen iletişim fakültelerinin yoğunlukla kamuda yer alması ile doğru orantılıdır. Ayrıca Tablo 5’te de gösterildiği gibi Anadolu Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Ege Üniversitesi gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademisyenlerin en çok bulunduğu üniversiteler arasında yer almaktadır. Bu durum üniversitelerdeki gazetecilik ve medya eğitimi tarihi ile doğru orantılı bir sonucun ortaya çıktığını göstermektedir. Tablo 6 ve Tablo 7’de bulunan bilgilere göre gazetecilik ve medya alanındaki akademik personelin büyük bir kısmı alanları ile doğrudan ilgili olan fakültelerde (iletişim, iletişim bilimleri) (%83,4) ve bölümlerde (%82,74) (gazetecilik, radyo televizyon ve sinema, yeni medya ve iletişim, yeni medya) görev yapmaktadır.

Gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanındaki akademik personelin akademik yayın üretiminde kitap bölümü toplam üretim içerisinde ön plana çıkmıştır. Tablo 8’de de gösterildiği gibi yayınların büyük bir bölümünü profesörler yapmıştır. Toplam akademik üretimin önemli bir kısmını (%41,92) profesörlerin yapmasında, profesör unvanlı akademisyenlerin bilgi düzeylerinin daha yüksek olması ve farklı akademisyenlerle ortak çalışma yapma imkanlarının fazla olmasından kaynaklandığı ifade edilebilir. Ayrıca Tablo 8’de sunulan bilgilere göre doçent ve unvanı doçent olan akademik personeller toplam kitap bölümü yazarlığının büyük bir kısmını yapmıştır. Bu durumda, Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı’nın (2016) belirlemiş olduğu ve 2024 yılına kadar geçerli olan “Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler Temel Alanı” doçentlik kriterlerinin etkisinin olduğu çıkarımında bulunmak mümkündür. Çünkü belirlenen şartlara göre kitap bölümlerinde alınan puanlarda üst sınır bulunmamaktadır. Kitap bölümü yazarlığının daha çok olmasının farklı nedenleri de vardır. Farklı bir çalışma ile akademik personellerin neden bu yayın türüne daha çok yöneldiği konusunda araştırma yapmak mümkün olabilir. Uluslararası makale ve ulusal makale yazarlığı akademik yayın anlamında kitap bölümünden sonra gelmektedir. Akademik yayın ortalamasına bakıldığında ise beklenileceği gibi profesör unvanlı öğretim üyeleri ilk sırada yer almaktadır. Akademik kariyerin en üst basamağı olan profesör unvanına kadar akademisyenlerden beklentilerin ve tecrübenin bu sonucu ortaya çıkardığı yorumu yapılabilir. Anahtar kelimeler anlamında çalışılan alanlar incelendiğinde “gazetecilik”, “medya araştırmaları”, “yeni medya çalışmaları”, “internet yayıncılığı” ve “medya okuryazarlığı” kavramlarının ilgi gördüğü tespit edilmiştir. İlk iki anahtar kelime gazetecilik ve medyaya yönelik araştırmaların temel konularını kapsayıcı niteliktedir. Veriler şu anda alanın temel konularının daha fazla çalışıldığını göstermektedir. Gelecekteki dönemlerde, gazetecilik alanındaki teknolojik gelişmelerin etkisiyle teknoloji tabanlı anahtar kelimelerin daha çok yer alabileceği öngörüsünde bulunmak da mümkündür. Akademik personellerin yürütücü, araştırmacı, uzman, eğitmen, koordinatör ve danışman olarak görev aldığı proje bilgileri ele alındığında ise BAP projelerinin ön plana

çıktığı gözlenmektedir. BAP projelerini, resmi kurum ve kuruluşlar ile diğer ulusal projeler takip etmiştir. Bu proje türlerinin daha çok yapılmasında TUBİTAK ve AB projelerine göre kabul edilme oranlarının daha yüksek ve sık destek verilmesinden kaynaklı olduğu yorumunu yapmak mümkündür.

Çalışma ilgili bilim dalına yönelik bu türde yapılan ilk araştırma olması bakımından önemlidir. İletişim alanına yönelik konu özelinde sınırlı sayıda çalışma yapılmıştır. Sonraki araştırmalar için şu önerilerde bulunulabilir:

- Gazetecilik ve medya çalışmalarının yanı sıra iletişim alanındaki diğer bilim alanlarını da içeren bir çalışma yapılarak ilgili dallar karşılaştırmalı bir şekilde araştırılabilir.
- Bu çalışmanın verileri bağlamında akademik personellerin akademik yayın tercihlerinin nedenlerini ve projeler ile ilgili görüşlerini araştıran çalışma yapılabilir.
- Gazetecilik ve medya çalışmaları bilim alanı özelinde fakültelerin web sayfaları incelenerek bu çalışma ile kıyaslama yapılarak araştırma planlanabilir.
- Bu çalışmanın bulguları üniversitelerde doçent unvanlı olmasına rağmen doktor öğretim üyesi kadrolarında çalışan birçok akademisyenin bulunduğunu göstermektedir. Bu durumun nedenleri akademisyenlerle görüşme yapılarak incelenebilir.

KAYNAKLAR

- Adaklı, G. (2010). Neoliberalizm ve medya: Dünya’da ve Türkiye’de medya endüstrisinin dönüşümü. *Mülkiye*, 34(269), 67-84.
- Akgül, M., ve Akdağ, M. (2018). İletişim eğitimi ve disiplinlerarasılık: İletişim fakültelerindeki akademisyen profili üzerine bir değerlendirme. *Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi*, (31), 1-20.
- Alemdar, K. ve Uzun, R. (2019). *Herkes için gazetecilik*. Siyasal Kitapevi.
- Alver, F. (2011). *Gazetecilik bilimi ve kuramları*. Kalkedon Yayınları
- Arık, M. B., ve Bayram, F. (2011). İletişim eğitimi ve iletişim akademisyenleri: Veriler ışığında genel bir değerlendirme. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, (15), 81-98.
- Ayaz, Y. Y. (2024). Reklamcılık alanındaki akademisyen özgeçmişlerinin incelenmesi: bir içerik analiz çalışması. *Beykoz Akademi Dergisi*, 12(1), 120-140.
- Aziz, A. (2006). Dünyada ve Türkiye’de iletişim araştırmaları. *Kültür ve İletişim*, 9(17), 9-32.
- Briggs, A. ve Burke, P. (2004). *Medyanın toplumsal tarihi*. İzdüşüm Yayınları.
- Çakır Koçak, Y., Öztürk Can, H., Yücel, U., Demirelöz Akyüz, M., ve Çeber Turfan, E. (2017). Türkiye’de ebellek bölümlerinin akademik ve fiziki profili. *Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi*, 4(2), 88-97.
- Çiçek, İ. (2022). Coğrafya bölümleri kadrosundaki coğrafya alan dışı eğitilmiş öğretim üyelerinin profilleri. *Türk Coğrafya Dergisi*, 80, 7-20
- Çiçekdağı, C. (2021). İlk bakışta felsefe bölümlerimizin ve “Felsefe Bilim Alanı” ile ilişkili öğretim üyelerimizin profili. *Bursa Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi*, 20(2), 581-627.
- Dağtaş, E., & Kaymas, S. (1998). Türkiye’de iletişim eğitimi üzerine öneriler. *Kültür ve İletişim*, 1(2), 93-110.
- Demirtaş, M. C. (2022). Türkiye’de pazarlama alanında yer alan kadın akademisyenlerin profilleri üzerine bir araştırma. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(84), 1606-1631.
- Dönmez, R. Ö., ve Özsoy, S. A. (2013). Türkiye’de hemşirelik yükseköğretilerinde araştırma görevlisi profili. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi*, 6(2), 51-61.
- Erişti, B. (2013). Türk üniversitelerinde eğitim programları ve öğretim anabilim dalında görev yapan öğretim elemanlarının profilleri. *Eğitim ve Bilim*, 38(167), 312-326.
- Fiske, J. (2017). İletişim çalışmalarına giriş. (S. İrvan, Çev.). Pharmakon Yayınevi.
- Girgin, A. (2008). *Gazeteciliğin temel ilkeleri*. Der Yayınları
- Gökçe, O. (2019). *Klasik ve nitel içerik analizi*. Çizgi Kitapevi.
- İrvan, S. (2022). Türkiye’de gazetecilik eğitimi üzerine: akademisyenler ne diyor?. *Etkileşim*, (10), 236-253.
- Kaya, R. A. (1985). *Kitle iletişim sistemleri*. Teori Yayınları.
- Kaya, R. A. (2009). İktidar yumağı. İmge Kitapevi.
- Koçak, A. ve Arun, Ö. (2006). İçerik analizi çalışmalarında örneklem sorunu. *Selçuk İletişim Dergisi*, 4(3), 21-28.
- Öğülmüş, S. (1991). İçerik çözümlemesi. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 24(1), 213-228.
- Temizkan, R., ve Behremen, C. (2017). Turizm yükseköğretimi veren kurumlarda görevli akademisyenlerin profili. *Journal of Recreation and Tourism Research*, 4(1), 1-12
- Tokgöz, O. (2000). Türkiye’de iletişim araştırması: nereden nereye. *Kültür ve İletişim*, 3(6), 11-30.
- Tokgöz, O. (2022). *Temel gazetecilik*. İmge Kitapevi.
- Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı (2016). Doçentlik başvuru şartları, Erişim Adresi: <https://www.uak.gov.tr/Sayfalar/arsiv-docentlik-basvuru-sartlari.aspx>, (1 Kasım 2024).
- Vayisoğlu, N. ve Duygun, A. (2024). Türkiye’de pazarlama bilim alanındaki öğretim üyelerinin profillerinin incelenmesi. *Yükseköğretim Dergisi*, 14(2), 9-22, 10.53478/yuksekogretim.1248854

- Yıldırım, B. (2015). İçerik çözümlemesi yönteminin tarihsel gelişimi uygulama alanları ve aşamaları. (B. Yıldırım Der.). İletişim Araştırmalarında Yöntemler: Uygulama ve Örneklerle, Literatürk Akademia, 105-155.
- YÖK (2018). Yükseköğretim kurulu mevzuatı, Erişim Adresi: <https://www.yok.gov.tr/kurumsal/mevzuat>, (1 Kasım 2024).
- YÖK (2025). Yükseköğretim kurulu başkanlığı tez merkezi, Erişim Adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp> (7 Ocak 2025).
- YÖK Akademik (2024). Sosyal-Beşeri ve idari bilimler temel alanı/ gazetecilik ve medya çalışmaları, ErişimAdresi: <https://akademik.yok.gov.tr/AkademikArama/view/searchResultviewListAuthorAndScFields.jsp>, (23 Ekim-1 Kasım 2024).
- YÖK Atlas (2024). Gazetecilik programı bulunan üniversiteler, Erişim Adresi: [Gazetecilik Programı Bulunan Tüm Üniversiteler | YÖK Lisans Atlası](#), (1 Kasım 2024).